

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΗΛΗΡΩΤΕΑ.

Εν Κύπρῳ σελίδα 8.
Εν τῷ ἐξωτερικῷ » 10.

Εκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.

EDITOR S. CHOURMOUZIOS.

Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΞ»
ἔδος BLONDEL ἀρ. 5.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ.

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ μὴ δημοσιεύμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΜΕΙΟΔΟΣΙΑΝ.

§

Ἀκριβὲς δέξιμα τῆς προόδου τῶν γραμμάτων ἐν τῇ νήσῳ εἶνε ἡ πληθὺς τῶν διδασκάλων, ἀλλὰ καὶ πιστὸν δέξιμα τοῦ ποιοῦ τῆς ἐκ τῶν σχολείων ωφελείας, κυρίως ἐν τοῖς χωρίοις, εἶναι ὅτι αἱ πλείους διδασκαλικαὶ θέσεις καταλαμβάνονται δια μειοδοσίας. Ἡ παραδοχὴ τῆς θέσεως ἀντὶ μικροτέρου ὅσον τὸ δυνατόν μισθοῦ, εἶνε τὸ μόνον καλὸν προσόν καὶ ποιὸν τοῦ διδασκάλου παρὰ τοῖς πλείστοις τῶν χωρικῶν. Κ' ἐκεῖνος δ' ἀσκητὴς καὶ αὐτὸς δ' ἀσκητὴς, λέγει ὁ χωρικός· καὶ ἐκεῖνος διαβάσει γράμματα καὶ αὐτός. Καὶ τα φρονήματα ταῦτα ἐξακολουθοῦσι γενικευόμενα καὶ ἐξαπλούμενα χωρὶς νὰ τύχωσιν ἀναγκαιότητος ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων. Ἰσως δὲ καὶ καυχώμεθα ἐπὶ τῇ πληθύνει τῶν σχολείων μετὰ τὸ «ὅτι γαίην τέλος πάντων» χωρὶς νὰ ἐξετάζωμεν ὅτι μισθολογικῶς προτιμότερον ἦτο νὰ μὴ γίνηται ὅτι γίνηται, διότι «τὸ καλὸν οὐκ ἔστι καλὸν ἀν' μὴ καλῶς γίνηται».

Ομολογουμένως ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς παιδείας τὸ σπουδαιότερον καὶ κοινωνικώτερον παντὸς ἄλλου, δύναται νὰ καυχήσῃ ἡ Κυβέρνησις ὅτι ἀνετέθη εἰς αὐτὴν ὡς εἰς πατρικὴν, πᾶσα μέριμνα καὶ φροντίς. Τὸ πολὺ πολὺ, ὀλίγον βαρὺ μᾶς φαίνεται ὁ διορισμὸς ἐπόπτου Ἀγγλοῦ, ὅστις, εἰρησθῶ ἐνταῦθα ὡς ἐν παρόδῳ ἀδίκως κατηγορήθη ἐσχάτως ὑπὸ πολλῶν φύλων τοῦ ἐξωτερικοῦ ὅτι «οὐδὲ γὰρ γνωρίζει ἑλληνικὰ», ἐνῷ ἀρκετὰ γνωρίζει καὶ λίαν καλὴν μέθοδον διδασκαλίας κατὰ τὸ νεώτερον σύστημα ὑποβάλλει καὶ συνιστᾷ τοῖς διδασκάλοις. Ἀλλ' ἐὰν θεωρῶμεν περιττὸν ἢ ἀνίκανον τὸν Ἀγγλον ἐπόπτην, δὴ ἡ Κυβέρνησις ἐπιβάλλει, ποία ἡ πρόνοια ἦν ἡμεῖς λαμβάνομεν ὡς πρὸς τὸ ποιὸν τῶν διδασκάλων καὶ μάλιστα τῶν πολλῶν ἐκείνων σχολείων, τὰ ὅποια οὐδ' ὁ ἐπόπτης δικαιούται νὰ ἐπισκέπτηται, ὡς μὴ παρεχομένης εἰς αὐτὰ κυβερνητικῆς ἐπιχορηγήσεως;

Ἡ παιδεία ἐν τοῖς χωρίοις χολαίνει πολὺ, τὸ δὲ μέγα δυστύχημα εἶνε ὅτι δὲν χολαίνει μόνον, δηλαδὴ νὰ βαδίζει ἀργὰ τὴν ὁδὸν τῆς, ἀλλὰ βαδίζει μεγάλῳ βήμασιν τὴν ἀντίθετον ὁδόν. Οἱ παῖδες δὲν διδάσκονται ἔστω καὶ ὀλίγα γράμματα ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἡθικῆς καὶ τῆς χρηστῆς ἀ-

γωγῆς, ἀλλ' ἀχαλινώτως πρὸς πᾶν θρησκευτικὸν καὶ ἔθνικόν αἶσθημα ἀνατρεφόμενοι καὶ διδασκόμενοι ὑπὸ ἀπειρῶν καὶ ἀκαταλλήλων ὅλως πρὸς τὸ ἱερὸν τοῦτο ἔργον διδασκαλίσκων, ῥέπουσι μᾶλλον πρὸς τὴν ἀνηθικότητα, τὴν ἐξαχρείωσιν, τὴν ἀλαζονείαν καὶ τὴν ἀνηθρίαν. Σπάνιοι εἶνε οἱ διδασκαλοὶ ἐκεῖνοι οἵτινες συναισθανόμενοι τὸν ὑψηλὸν προσορισμὸν τῶν καὶ τὰ ἱερὰ καθήκοντά των ἐκτελοῦσιν εὐληρικῶς καὶ εὐσυνειδήτως τὸ ἀναμορφωτικὸν ἔργον τῶν.

Ἐπιμένοντες φρονούντες ὅτι κατὰ καθήκον καὶ κατ' ἀναπόφευκτον ἀνάγκην πρέπει νὰ συσταθῇ ἐκπαιδευτικὴ Ἐπιτροπὴ, ἥς τὰ κυριώτερα καθήκοντα ἔσονται ἡ ἐκ μέρους αὐτῆς ἐγκρίσις καὶ σύστασις ἐκάστου διδασκάλου, καὶ αἱ ὁδηγαί ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς διδασκαλίας καὶ τὰ διδακτέα βιβλία, διὰ νὰ κατορθωθῇ οὕτω νὰ γενικευθῇ ὁμοιόμορφον σύστημα διδασκαλίας. Τοῦτο εἶνε καθήκον ἐπιβαλλόμενον ἡμῖν, εἴμεθα δ' ἀσύγγνωστοι καὶ ὑπεύθυνοι μὴ ἐκτελοῦντες αὐτὸ καὶ ἀδυσχερῶς ἔχοντες περὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ἀντικειμένου. Ἀνευ τῆς τοιαύτης ἐπιβλέψεως ἐκ μέρους ἡμῶν ἀδύνατον νὰ βελτιωθῇ ἡ ἡθικὴ τῶν ἀγροτῶν κατὰστασις μὴ ὀλίγη τὴν πληθύν τῶν σχολείων καὶ τῶν διδασκάλων. Παρατηρήσατε ὅτι ἡ ἀνηθικότης καὶ ἡ ἐξαχρείωσις ἀφικετο εἰς τὸ κατακόρυφον σημεῖον.

Ἐὰν πράγματι κηδόμεθα τοῦ ἀγροτικού πληθυσμοῦ τῆς νήσου, ἐὰν ποθῶμεν τὴν ἀνύψωσιν τούτου ἀπὸ τοῦ κτηνώδους βίου, πρέπει νὰ μεριμνήσωμεν περὶ τῆς κατωτέρας ἐκπαιδεύσεως πολλῶ μᾶλλον ἢ περὶ τῆς μέσης καὶ ἀνωτέρας, καλῶς δ' ἐπιστάμεθα ὅτι οὐδεὶς ἄλλος ἔχει συμφέρον νὰ μεριμνήσῃ καὶ νὰ προνοήσῃ περὶ τούτου ἢ ἡμεῖς αὐτοί.

ΤΗΝΟΤΕ! ΤΗΝΟΤΕ!

— «οὐκ» —

Κύριε συντάκτα τῆς «Σαλπίγγος»

Συνηροίσθησαν οἱ διχλεμένοι μᾶς ἐς ἐκείνην τὴν χώραν καὶ ἡλπίσαμεν ὅτι φέτος, δόξα σοι ὁ Θεός, κατὶ θά κάμωσι, διότι πολλὰ ἐμελέτησαν καὶ πολλὰ ἔρριψαν καὶ ἔκοψαν. Μὰ καλῶς πάμεν νὰ καταλάβωμεν μετὰ τὸν χονδρὸν μᾶς νοῦν «μέ φέτι πάσχα μετὰ τοῦ καιροῦ σαράκοσῃ». Κατὶ θά κάμωμεν, διότι ἂν δὲν ἔκαμναν τίποτε δὲν θά ἦσαν τρελλοὶ νὰ κουβαλιῶνται ἐκεῖ μέσα, ἀλλ' αὐτὸ ποῦ κάμωμεν δὲν θά ἦνε διὰ τὴν Κυ-

προν βέβαια· θά ἦνε διὰ ταῖς Ἰνδίας, ἢ διὰ τὸν κάτω κόσμον.

Ἐμεῖς ἐδῶ οἱ χωρικοὶ τέλος πάντων, δὲν νοιώθωμε τίποτε ἐὰν κάμωμεν τίποτε, παρὰ μόνον νοιώθωμεν καὶ καλονοιώθωμεν τὸν εἰσπράκτορα. Μ' αὐτὸν κοιμούμεθα καὶ μ' αὐτὸν ἐξυπνοῦμεν, καὶ κατὰ τὰ σημάδια ποῦ βλέπομεν μ' αὐτὸν θά κοιμηθώμεν.

Κάποτε μεγάλα μεγάλα φωναὶ ἠκούσθησαν ὅτι θά μᾶς κάμωσι Πάγκαν διὰ νὰ δανειζώμεθα μετὰ λίγους τόκους καὶ μετὰ προθεσμίαν μεγάλην καὶ νὰ γλυτώσωμεν ἀπὸ τὰ νύχια τῶν μαυραετῶν ἐκείνων ποῦ μᾶς πέρνουν 24 τὰ ἐκατὸν διὰ 4 μῆνας καὶ 20 τὰ ἐκατὸν ξιππεσμένον τὸ πρᾶγμά μας, καὶ δουλεύομεν ἡμεῖς δι' ἐκεῖνους καὶ κεφαλὴν δὲν σηκώνομεν, μὰ οὔτε πᾶγκαν εἶδομεν οὔτε τίποτε καὶ τὸ κακὸν εἶνε ὅπου ἐξηγρίωσαν ἐναντίον μας καὶ τοὺς δανεισὰς μας καὶ οὔτε νὰ μᾶς δανείσουν θέλουν πλέον χωρὶς μεγάλων ἐγγυήσεων, οὔτε διορίαν θέλουν νὰ μᾶς πάρουν δι' ὅσα χρεωσώμεν. Ἰδοὺ τὸ καλὸν ποῦ μᾶς ἔκαμαν ἐκεῖνοι, ποῦ χωρὶς νὰ μετρήσωμεν καλὰ τὰς δυνάμεις τῶν ἀν' θὰ τὸ κατορθώσωμεν, ὑπεσχεθῆσαν ὅτι θά μᾶς κάμουν Πάγκαν, καὶ τ' ἀφῆκαν εἰς τὴν μέσσην καὶ ἔφυγαν.

Ὅτι ἔγινε ποῦ πῆγαν ἐς τὸ Λονδίνον καὶ ἐδαπάνησαν τόσον παρὰ τοῦ τόπου, τοῦτο θά γαίην καὶ μ' ὅσα κάθε χρόνον φωνάζουν μέσα ἐς τὸ Νομοθετικόν. Ὁ ἓνας φωνάζει τοῦτο, ὁ ἄλλος δὲν συμφωνεῖ, οἱ ἄλλοι δὲν εἶνε παρόντες, ὁ ἄλλος ἀπορρίπτει καὶ ὁ ἄλλος τὸ ἀλλοιοῖνε, καὶ κατόπιν ὅλων τούτων ἔρχεται καὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ τὰ ἀκυρόνει ὅλα. Δὲν ξεύρω πολλὰ γράμματα ἀλλὰ ὅσα εἰς τὴν ἀνέγνωσα νομοσχέδια καὶ ἀπὸ τοὺς ἰδικούς μας καὶ ἀπὸ τοὺς Ἀγγλοὺς καμωμένα, δὲν ἐκατάλαβα κανὲν ἀπὸ αὐτὰ ὅτι εἶνε ὠφέλιμον διὰ τὸν τόπον μετὰ τῆς τῆς τρόπου, ὡς ἡ ὠφέλειά του νὰ ἦνε μεγάλη καὶ κοινὴ. Εἰς τοὺς κλέπτας δὲν μπορεῖ νὰ ἐμποδισθῇ ἡ τέχνη καὶ ἀναγκάζομεθα νὰ δίδωμεν συνδρομὴν εἰς αὐτοὺς μηνιατικὴν διὰ νὰ μὴ κλέπτωνται τὰ ζῶα μας καὶ νὰ δίδωμεν ἔπειτα 1, 2, 3 λίρας νὰ τὰ εὐρωμεν.

Τὰ χωράφια καὶ τ' ἀμπελιὰ μας ἂν τα βοτῇ ὁ Θεὸς κάμωμεν, εἶδε μὴ, καμμίαν ὑποχρεῖται ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν δὲν ἔχουν, παρὰ μόνον νὰ μᾶς λέγῃ ἐς τὸν καιρὸν ὅτι «λυπεῖται πῶς ἡ γεωργία δὲν εἶνε καλὴ». Μὰ ἐκείνη λυπεῖται μόνον, καὶ ἴσως νὰ τὸ λέγῃ μόνον, ἀλλ' ἡμεῖς πεινοῦμεν κίβλας καὶ ἡ λύπη μετὰ τὴν πείναν εἶνε πολλὰ κακὴ συντροφία.

Οἱ φόροι πληροῦνται ὡς τὸν παρᾶν, μὰ δὲν δύναμεθα νὰ πάμεν ἀπὸ τῶν χωρίων εἰς ἄλλο διότι κινδυνεύομεν νὰ γυμνωθώμεν, ἢ νὰ τουρκεισθώμεν.

Φέτος ἔρριψαν τὸ βλέμμα τῶν καὶ πάνω μας νὰ μᾶς περιρίσουν νὰ μὴ πείσάνωμεν τὰ πηλάρια καὶ τοὺς ἀσκούς εἰς τοὺς ἀποίους βάλλωμεν κρασί, καὶ νὰ μὴ βάλλωμεν ὕψον. Τὰ πράγματα τοῦτο θά ἦνε κατατρεπτικὸν δι' ἡμᾶς, ἐκτός ἐὰν ἀποφασίσῃ ἡ Κυβέρνησις μετ' ἐξοδα ἰ-

δικά της να μάς διδάξη πρώτα 2' και 3' ετη άλλον τρόπον και άλλο υλικόν από την πίσσαν να μάθωμεν καλά τὸν νέον ἐκείνον τρόπον εἰς τρόπον ὥστε ὅταν λείψῃ ἡ πίσσα νὰ μὴ μᾶς φανῇ καθόλου τὸ πρᾶγμα καὶ τότε νὰ κάμωσι τὸν νόμον των.

Νὰ μὴ πιστόνωμεν ἄσλους. Πῶς θὰ κουβαλώμεν λοιπὸν τὸ κρασί εἰς τὰς πόλεις; Τὰ μουδούρια φθίρονται ἀμέσως πολὺ ὀγρήγορα καὶ μάλιστα ἀποκτοῦν μίαν κακὴν ὁσμὴν. Νὰ μὴ πιστόνωμεν τὰ πιθάρια. Καὶ τοῦ θὰ βάλλωμεν λοιπὸν τὸ κρασί; Μόνει μας ἀδύνατον νὰ παύσωμεν τὸ σύστημα τοῦτο, χωρὶς νὰ μᾶς διδάξωσιν ἄλλοι. Ἔως οὐ ὅμως νὰ μᾶς διδάξωσιν ἄλλους τρόπους καὶ νὰ συνειθίσωμεν μ' ἐκείνους, θὰ περάσωσι πολλὰ χρόνια καὶ τότε ἂς σκεφθῶσι νὰ βάλωσιν εἰς τὴν σειράν τὸν νόμον των.

Τέλος πάντων εἶνε ἀνάγκη νὰ εὐφρωμεν κάθε ἓνας εἰς τὴν δουλειάν μας μετὰ τὴν ἐρεζίν μας καὶ ὁ Θεὸς νὰ πέμπῃ χρόνους εὐτυχισμένους διὰ νὰ μπορήσωμεν νὰ ζήσωμεν καὶ νὰ παρακαλοῦμεν ἢ ἀξιοθῶσιν τοὺλάχιστον τὰ παιδιὰ μας ἡμέρας καλλιτέρας, διότι γιὰ μᾶς ἐπέρασε πλέον καὶ δὲν πρέπει νὰ περιμένωμεν τίποτε, τίποτε.

Γεωργός.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἔχομεν καιρὸν ὑγρότατον. Ἡ ζέστη ἣτις κατήντησεν ἀφόρητος καὶ ἰδίως τὰς νύκτας, ἐμύρισεν εἰς τοὺς πολίτας τὴν ἐξοχήν.

Καθ' ἃ λέγεται θὰ συνδεθῇ ἡ Λεμησὸς μετὰ τῆς Λάρνακος, κατὰ συνέπειαν δὲ καὶ μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ, καὶ διὰ τουρκικοῦ τηλεγραφικοῦ σύρματος. Τὸ τουρκικὸν σύρμα εἶνε ὀλιγαρχέστατον, μεταδίδει δηλ. τὰ τηλεγραφήματα λίαν εὐθηνά, ἐνίοτε ὅμως ὁ τηλεγράφων ἐκ Σμύρνης π. χ. ὅτι ἀναχωρεῖ διὰ τὴν Κύπρον ἔρχεται καὶ λαμβάνει ὁ ἴδιος τὸ τηλεγράφημα ὅτι ἀνεχώρησεν ἐκ Σμύρνης, καὶ σπεύδει ἀναμένων νὰ ὑποδεχθῇ ἑαυτόν.

Ἀδεται μετ' ἐπιτάσεως ὅτι καὶ γαλλικὰ πολεμικὰ πλοῖα θὰ ἐπισκεφθῶσιν ὅσον οὕτω τὴν νῆσόν μας. Ἐπιδείξεις αὐταὶ καλλοῦν καὶ πλούτου πρὸς ἀρχαίας ἐρωμένους Συρίαν καὶ Αἴγυπτον.

Αὐρίον ἀρχοῦν αἱ ἐξετάσεις τοῦ δημοτικοῦ σχολείου Ἀγίας Νάπας, εἰς ἃς προσκαλοῦνται πάντες οἱ ἐνδιαφερόμενοι.

Ο. Χ. Θ. Περιστῆνης διωρίσθη προξενικός πράκτωρ τῆς Γαλλίας ἐν τῇ πόλει μας. Συγχαίρομεν αὐτῷ διὰ τὴν τιμητικὴν θέσιν, δι' ἣς ἐπαξίως ἐτίμησεν αὐτόν ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις.

Κατὰ νεωτέρας εἰδήσεις ἡ χολέρα ἐξαπλωθεῖσα εἰς Ἰσπανίαν ἐξακολουθεῖ προχωροῦσα μέχρι τῆς Γαλλίας καὶ Ἰταλίας, αἱ δὲ Κυβερνήσεις Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ἐθεσαν ὑπὸ δεκαήμερον καθαρίσιν πᾶν

ἐκ τῶν προσβληθεισῶν τούτων χωρῶν προερχόμενον. Καλὸν εἶνε ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐπιτηρῇ αὐστηρῶς καὶ νὰ λάβῃ πᾶν αὐστηρὸν μέτρον κατὰ τῶν ἐκ τοιούτων μερῶν προελεύσεων, διότι δὲν ἐπιθυμοῦμεν τὴν ἐπίσκεψιν τῆς κυρίας αὐτῆς, ἣτις πρὸ ἐικοσιπενταετίας ἀκριβῶς (τῷ 1865) ἐπισκεφθεῖσα τὴν νῆσον ἐνεκὲν ἀσυγγνώστου ὀλιγωρίας τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν, τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν ἐπιτήρησιν καὶ καθάρσιν τῶν καταπλεόντων πλοίων, ἀφῆκε βαθείας καὶ δυσεξαλείπτους ἀναμνήσεις πρὸς ἐπισκέψεώς της ἐκείνης, ἃς δὲν εἶνε βεβαίως περὶνὸν νὰ ἀνανεώσωμεν. Ἀρκοῦσιν αἱ ἐπισκέψεις τῆς Δέγγας καὶ Ἰμφλουέντζας πρὸς ἀπόδειξιν ὅτι εὐγενῶς ὑποδεχόμεθα.

Ἡ ὀλιγωρία καὶ ἀμεριμνησία πρὸς πᾶν κοινὸν προχωρεῖ καταλαμβάνουσα πάντας. Αἱ ἐξετάσεις τῶν σχολείων, διὰ τὸν τύπον μόνον λεγόμεναι δημόσιαι, βαθμηδὸν θὰ καταστῶσιν ὅλως περιτταί, διότι οἱ διδάτκαλοι, οἵτινες μόνον, σχεδὸν κατὰ μόνον ἐξετάζουσι, δὲν ἔχουσιν ἀνάγκη νὰ γνωρίσωσι τὴν πρόοδον καὶ ἱκανότητα τῶν μαθητῶν, οὗς ἐπὶ ἔτος ὀλοκληρὸν ἔχοντες ἐνώπιόν των, γνωρίζουσι τόσον καλῶς, ὥστε καὶ αἱ ἐξετάσεις αὐταί, δὲν δύνανται νὰ μετατρέψωσι τὴν ἰδέαν ἣν περὶ ἐνὸς ἐκάστου ἔχουσι σχηματίζει. Πρὸς τί λοιπὸν αἱ ἐξετάσεις;

Οἱ κώδωνες τῆς Ἀγίας Νάπας κατ' ἔτος κρούουσιν ἀδιακόπως 4—5 φορές καθ' ἐκάστην καὶ τακτικῶς ἐπὶ ἓνα ὀλοκληρὸν μῆνα προσκαλοῦντες εἰς τὰς ἐξετάσεις τῶν τεσσάρων σχολείων πλὴν 5—6 μόλις παρευρίσκονται. Πᾶς ξένος ἐπισκεπτόμενος τὴν Λεμησὸν κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον, ἀπορεῖ ἐπὶ τῇ διηγεσίᾳ κωδωνοκρουσία καὶ ἐρωτᾷ ἂν δὲν ὑπάρχουν ὠρολόγια εἰς τὴν πόλιν αὐτήν. Ὁ θέλων νὰ παρευρεθῇ θὰ παρευρεθῇ τὸν δὲ μὴ θέλοντα, δὲν δύνανται βεβαίως ὁ κώδων νὰ σύρῃ καὶ ἄκοντα εἰς αὐτάς. Ὡς περὶ τὴν ὅλως, καὶ ἄσκοπος ἡ ὀλολήρᾳ αὐτῇ κωδωνοκρουσία.

Καὶ ἄλλον ἐτουφέκιταν κατ' αὐτάς χριστιανὸν τοῦτον ἐκ τοῦ χωρίου Ποταμοῦ πλὴν ἀνεπιτυχῶς, ὥς τὸν ἄλλον τὸν ὀθωμανόν. Νοσηλεύεται καὶ οὗτος ἐν τῷ ἐνταῦθα νοσοκομείῳ, προσπαθεῖ δὲ νὰ βεβαιώτῃ ὅτι ἐκ τοῦ πλησίον τὸν ἐπυροβόλησαν καὶ ὅτι ἐγνώρισε τὸν πυροβολήσαντα κατ' αὐτοῦ, ἐνῷ ἡ μεγάλη ἀραιότης τῶν ἐμπηχθέντων ἀγὰ τὸ στηθὸς του σφαιριδίων μαρτυρεῖ ὅτι μακρόθεν ἐπυροβολήθη.

Χθὲς κατὰ τὴν εἰδοποίησιν τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀγίας Νάπας, ὠφείλον νὰ συνέλθωσιν οἱ πολῖται νὰ ἀκούσωσι τὴν λογοδοσίαν της καὶ νὰ προβῶσιν εἰς ἐκλογὴν νέας κατὰ τὰ κα-

νονισμένα. Ἦλθε καὶ πάλιν δις καὶ τρίς ὁ κώδων, ἀλλὰ 4 μόνον παρουσιάστησαν. Ὡς καὶ πάλιν ἡ κάλπη εἰς περιόδειαν, ἣτις καὶ μόνη, ὡς φωνογράφος τοῦ Ἐπιστοῦ θὰ μᾶς ἀναγγεῖλῃ τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἦρξατο ἡ Κυβέρνησις ἐνοικιάζουσα οἰκήματα ἐν τοῖς διαφόροις χωρίοις πρὸς σύστασιν τῶν ἀστυνομικῶν σταθμῶν. Τύχη ἀγαθὴ. Ἀς ἴδωμεν καὶ ποίου εἶδους ἀστυνομικὰ ὄργανα θὰ στηθῇ ἐκεῖ καὶ ποίου εἶδους ἀρμονίαν θὰ συγκροτήσωσιν αὐτὰ μετὰ τῶν κλεπτῶν καὶ κακούργων.

Τὰ θεωρηθέντα ὡς κατὰλληλα διὰ τοὺς ἀστυνομικοὺς σταθμοὺς χωρία εἰσὶ τὰ ἑξῆς:

Τῆς Λεμησοῦ, Μουταγιάκα, Ἐπισκοπή, Αὐδήμου, Πισσοῦρι, Ἀνώγυρα, Μαλλιά, Δορὸς, Φασούλλα, Πρασιόν, Καλὸν Χωρίον, Καϊάνα, Ἀγ. Νικόλαος, Φοινὴ καὶ Πελένδρι.

Τῆς Πάφου, Κεῖμα, Ἀγέλλια, ἄγ. Γεωργίου, Κοιλοκέδαρα, Ἀμοργέτη, Χούλου, Πάνω Παναγιά, Φοίτη, Ἀρόδες, Χρυσόχοῦ καὶ Γαλιζά.

Τῆς Λευκωσίας, Κυθραῖν, Μόρφου, Γερολάκκος, Δένια, Περικτερώνα, Δευτερά, Ἀθηναῖος, Ἰθάλιον, Πέρα, Λυθροδόνας, Φαρμακᾶς, Ἀτκάς, Εὐρύχου, Λεύκα, ἄγ. Θεόδωρος, Πύργος.

Τῆς Κερυνείας, Διώριος, Μύρτου, Κοντεμένος, Κάτω Δίκωμον, ἄγ. Ἐπίκτητος, ἄγ. Ἀμβρόσιος.

Τῆς Ἀμμοχώσου, Αὐγόρου, Πύλα, Βατιλῆ, Κούκλια, Μαραθόβουνος, Λευκόνικον, Ἀκανθοῦς, Τρίκωμον, ἄγ. Θεόδωρος, Λιονάρισσος, Ριζοκάρπατον.

Τῆς Λάρνακος, Μαζωτός, Κοφίνου, Καλαβασός, Ὀρά, Λεύκαρα, Κλαυδιὰ, Ψευδᾶς, Τρούλλι.

Ἐχει καλῶς ἡ ἀπάντησις τῆς φίλης «Ἐνώσεως», ὁμολογούσης ὅτι ἐπειδὴ ἡ μία ἐφημερίς τῆς πόλεως ἔγραψε τὰς ἰδέας της περὶ τινος Ἀγγλοῦ ἀρχιτέκτονος, ἀμφοτέραι δὲ—καὶ οὐχὶ ἡ ἄλλη ὡς λέγει—κατεχώρησαν εἰδοποίησιν Ἑλλήνους τινος τοιούτου, ἐθεώρητε καὶ ἐκείνη καλὸν νὰ σπεύσῃ ἔσω καὶ μακρόθεν εἰς βοήθειαν τῆς Ἐπιτροπῆς, μήπως παρατυρῇ αὐτὴ ἀπὸ τοῦ πέν τῆς μίας καὶ τὸ ἔστ' ἡ ἄλλης, αἵτινες «ἐκ συμπαθειῶν ἢ ἀντιπαθειῶν γράφουσι» καὶ νὰ ἀκούτῃ τῆς ἀπαθούς καὶ φρονίμου συμβουλῆς τῆς «Ἐνώσεως» «νὰ συνέλθῃ ἡ Ἐπιτροπὴ εἰς τὸ ἐπιτροπικὸν νὰ σκεφθῇ καλῶς καὶ νὰ προσκαλέσῃ τὸν καλλίτερον». Πράγματι ἡ συμβουλή αὕτη εἶε πολῦτιμος, διότι δὲν ὄζει συμπαθείας πρὸς πρόσωπα ἀλλὰ μυρίζει ἀντιπαθείας πρὸς φύλλα μόνον, πρᾶγμα ἄλλως τε φυσικόν. Ἀσπαζόμενοι λοιπὸν καὶ ἡμεῖς τὴν καλὴν συμβουλήν τῆς «Ἐνώσεως» ὅτι εἰς Ἐπιτροπὴς ἐκλεγόμενας ἐπὶ τινὶ σκοπῷ «δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ λέγῃ ἕκαστος πρᾶξον τοῦτο καὶ κάμε ἐκεῖνο καὶ νὰ χειραγωγῇ οὕτως εἰπεῖν αὐτάς», ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦδε:

Συμβουλευόντες τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Λάρνακος νὰ συνέλθῃ ἐν ἀπαρτίᾳ, (τοῦτο ἐλησφόνησεν ἐν τῇ συμβουλῇ τῆς ἡ φίλης «Ἐνώσεως») νὰ σκεφθῇ καὶ νὰ ἀποφασίσῃ ποῖα μέρη τῆς πόλεως Λάρνακος ἀνάγκη νὰ καθαρισθῶσιν ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν ριπτομένων ἐκεῖ, καὶ «νὰ μὴ διδῇ ἀκρόασιν (κουλάκκι) εἰς τὸ Π καὶ τὸ Ξ τοῦ ἐγὸς καὶ τοῦ ἄλλου οἵτινες, ἐκ συμπαθειῶν ἢ ἀντιπαθειῶν γράφουσι, διότι ἓνας πελλὸς οἰκοῦρης σκεπτεται καλλίτερον ἢ 100 φρόνιμοι ξένοι».

Τῇ «Σάλπιγγι».

Λίαν καλῶς ἐθίξατε τὸ ζήτημα τῶν ἐν μέ-
σῃ ἀγορᾷ διαπραττομένων ἀσχηματιστῶν ὑπὸ τῶν
ἀναίδων γυναικῶν τῶν ἐγκατασταθέντων ἐν αὐτῇ,
ἀμελεία καὶ ἀδιαφορία Κυβερνήσεως καὶ Δη-
μαρχεῖου. Δὲν δυνάμεθα φῖτε συντάκτα νὰ ἐ-
ξέλθωμεν εἰς τὰς θύρας τῶν καταστημάτων μας
ἢ νὰ καθίσωμεν ἐξώθεν αὐτῶν, διότι καὶ ἡ ὀ-
ρασις καὶ ἡ ἀκοή μας θὰ μολυνθῇ. Τοσαύτη ἡ
θρασύτης, τοσαύτη ἡ ἀναίδεια τῶν ἀγαλινῶτων
γυναικῶν τούτων, ὥς βεβαιῶ μετὰ τινὰς
ἡμέρας ἡ ἀγορά μας δὲν θὰ ᾔνε, ὡς δὲν πρέ-
πει νὰ ᾔνε, προσιτὴ εἰς τὰς οἰκογενεῖας. Ἄς
ἐπισκεφθῇ τὴν ἀγορὰν μας πᾶς δυσπιστῶν εἰς
ταῦτα καὶ θὰ ἰδῇ καὶ θὰ ἀκούσῃ καὶ θὰ πει-
σθῇ ὅτι οὐδεμίαν ὑπερβολὴν γράφομεν.

Ταῦτα παρακαλῶ δημοσιεύσατε, διότι εἶνε ἀ-
πόλυτος ἀνάγκη νὰ ληθῇ πρόνοια πλεον, πρὶν
ἐλθωμεν εἰς θέσιν νὰ αὐτοδικήσωμεν, ν' ἀιέλ-
θωμεν δηλαδὴ καὶ νὰ τὰς σύρωμεν ἐξω καὶ νὰ
τὰς διώξωμεν κακὰς καλῶς.

Λεμητσῶ. Εἰς τῆς ἀγορᾶς.

—δ—

Φίλε συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος».

Ἐν τῷ παρελθόντι τῆς «Εὐρώπης» φύλλῳ ἀνέγνων τὰ
ἐξῆς παραδοχὰς: «ὅτι ἄλλ' ὡς ἰδρὺν τὸ Ἀναγνωστηρίον, τὸ
κακὸν ἐγένετο κατακλῆρον. Τισὶν αὖτε συκοφαντεῖ καὶ μωρὰ
παραλογισμοὶ διατυπώμενοι ἐν ἐφημερίδι προσβάλλουσιν ἐλθ-
όντων σωματοῦν. Ἐὰν δὲ συντάκτης τῆς ρηθείας ἐφημε-
ρίδος ἐπιθυμῇ ν' ἀπαλλαγῇ τῆς μωρίας ὅτι συκοφαντεῖ καὶ
μωρεῖται παραλόγως, καὶ ἴσως πρὸς ἐξυπαρξήν τιδων
σκαπῶν, δεῖται νὰ διατυπώσῃ σαφῶς καὶ καθαρῶς ποῖον
«τὸ κακὸν» ὅπερ ἐγένετο κατακλῆρον ἄλλ' τῇ ἰδρύσει τοῦ Ἀνα-
γνωστηρίου».

Ἐμὲλος τοῦ Ἀναγνωστηρίου
«Ἡ Ἰσότης».

—ο—

Καρπασία.

Διημεροῦς 24 6 90.

Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου μας ἐπέδωκαν τῷ Μ. Ἀρμοστῇ
παρακλητικὴν αἴτησιν, ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς νὰ ἐμδύσωσι κα-
τὰ περιόδους τὰ τῇ Κυβερνήσει ὑπ' αὐτῶν ὀφειλόμενα, τὰ
πρὸς ἀνακούφισιν τῶν δανεισθέντων αὐτοῖς κατὰ τὸ δυνάμει
ἐτος 1887, πλὴν ἡ λακωνικὴ ἀπάντησις, ὅτι «δὲν θὰ πι-
εσθῇ τοῖς μὴ ἔχοντες», ἐπέτρεχεν ἡμᾶς πάσης ἐλπίδος. Ἀλλ'
ἀκριβῶς ἡ μὴ ἔχοντες εἶναι ἐκείνοι οἵτινες ἔλαβον τὴν ἀ-
ναγκὴν τῆς Κυβερνήσεως, οἱ δὲ ἔχοντες οὐδὲν ἔλαβον καὶ
οὐδὲν χρεωστούσι. Ἡ Κ. Ἀ. μ. π. ὡς ἄλλοτε ἐγράψαμεν κα-
τέφηρε τὸ πλεῖστον τῶν προϊόντων καὶ τούτου ἕνεκεν ἀ-
δυνατοῦσι νὰ ἐμδύσωσι διὰ μιᾶς ὁλόκληρον τὸ ποσόν. Ἐ-
ὰν ἡ Κυβέρνησις ἐπιμένῃ εἰς τὴν εὐπράξιν, πολλοὶ θὰ ἀ-
ποδεχθῶσιν, οἱ πλεῖστοι δὲ θὰ κατακηρύξωσιν εἰς αἶν καὶ
τοῖς 1887 δανὴν θέσιν.

Ἐνθυμῶνται οἱ ἀναγνώσται τῆς «Σάλπιγγος» ὅτι οἱ κά-
τοικοι τῆς Ἀρχαίου εἶχον συναθροίσαι ἐκ τῆς θαλάσσης
ἐπιπλέοντα τινα ξύλα, ἅτινα ἀνέκον εἰς ὀθωμανὸν τινα Λευ-
κωπίτην, ὅστις κατόπιν ἐλθὼν εἰς Ἀρχαίον ὑποχρέω-
σε 80 τῶν κατοίκων νὰ υπογράψωσι χρεωστικὸν γραμμα-
τίον ἀντὶ 150 λιπῶν, ἀντὶ δὲ 80, μόνον 31 ὑπεγράψαν,
καὶ οἱ δὲ ὀθωμανοὶ ἐνήγαγε τοὺς ὑπογράφοντας διὰ νὰ ἐμ-
δύσωσι τὸ ποσὸν ὁλόκληρον. Τὸ δικαστήριον Ἀρμοστικῶν
κατεδίκασε τοὺς κατοίκους εἰς τὴν ἀπότιν τοῦ ποσού, πλὴν
τῇ προτροπῇ τοῦ διδασκάλου κ. Δ. Λοῦιδου, ἀνετέθη εἰς τὸν
ἐκ Ἀδελφῶν κ. Ν. Ρώσσον δικηγόρον νὰ ὑπερασπίσῃ ἐφε-
στικῶς τὴν ὑπόθεσιν καὶ τῇ ἀξιοπαίῳ προσπάθειά καὶ εὐ-
γλωττῶ νομικῇ ὑπερασπίζει τοῦ κυρίου τούτου ἐκέρδησαν
οἱ κάτοικοι ἐξ ὁλοκλήρου τὴν ὑπόθεσιν. Συγχαίρομεν τῷ
κ. Ν. Ρώσσῳ καὶ ἐκφράζομεν αὐτῷ τὴν εὐγνωμοσύνην μας
ὅτι ἐλύτρωσε τοὺς κατοίκους τῆς ἀποτίσεως τοῦ σπουδαίου
τούτου καὶ κατατρεπτικοῦ ποσού.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:αδφ—

Ἐλήφθη ἐν τῷ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν
ὑπουργεῖῳ νέα ἐκθεσις παρὰ τοῦ ἐν Σαίν-
Ναζαίρ τῆς Γαλλίας ἀρχιναυπηγοῦ κ. Δυ-
πὸν περὶ τοῦ θωρηκτοῦ «Υδρα» ἐν τῇ ὀ-
ποία βεβαιῶ καὶ πάλιν, ὅτι μόνον τὸ ἐμ-
βολον τοῦ πλοίου ἐβλάβη, τὸ δὲ σκάφος ἐμ-
μεῖρε καθ' ὁλοκληρίαν ἀθικτον. Ἐστάλη συγ-

χρόνως καὶ φωτογραφικὴ εἰκὼν, ἐν τῇ ὀ-
ποία φαίνεται ἡ βλάβη τὴν ὁποίαν ὑπέ-
στη ἡ «Υδρα». Τὴν μεθυσίον Πέμπτην
δικάζεται ἐν τοῖς γαλλικοῖς δικαστηρίοις
ἡ αἰτησις τῆς ἡμετέρας κυβερνήσεως κατὰ
τῆς ναυπηγησῆς τὸ πλοῖον ἐταξίας, θὰ
διορισθῇ δὲ συγχρόνως ἐπιτροπὴ ἐκ πρι-
ματογενῶν, ἥτις θὰ καθορίσῃ τὰς ἐπι-
γενομένης βλάβας καὶ θαποφανθῇ περὶ τοῦ
χρόνου ὅστις ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἐπισκευήν.

Λονδίνον, 30.—Αἱ ἐφημερίδες προσπα-
θοῦσι νὰ δικαιολογήσωσι τὴν θανατικὴν κα-
ταδίκην τοῦ Πανίτσα, τὴν ἀσφάλειαν τοῦ
κράτους προβάλλουσιν.

—Ἡ «Σημία» καθιστᾷ ὑπεύθυνον τὸν
Τσάρον, ἀρνούμενον νὰ ἀναγνωρίσῃ τὸ κα-
θεστὸς ἐν τῇ Βουλγαρίᾳ.

Ἡ Ρωσία καὶ ἡ Γαλλία ἀνέστησαν φι-
λικῶς εἰς τὴν Τονρκίαν νὰ μὴ ἀπαρτίσῃ
πρὸς τὸ ἔγγραφο τῆς Βουλγαρίας, διότι
εἶναι συντεταγμένον ὑπεροπτικῶς.

Πετρούπολις 30.—Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ Πανί-
τσα παρήγαγε ζωηρὸν ἐρεθισμόν.

Παρίσις, 30.—Εἰς τὰ γαλλογερμανικὰ
σύννορα συνέβη δυσάρεστον τι τραγικόν. Εἰς
στρατιώτης Γερμανὸς ἐπεροδόλησε κατὰ Γάλ-
λου χωρικοῦ ἐνλευομένου καὶ τὸν ἐπλήρω-
σε σφαίρᾳ.

Βιέννη, 30.—Ὁ «Ν. Ε. Τύπος» μαρτυ-
ρεῖ ὅτι μετὰ τὴν ἀναγκαστικὴν ἐπικρατεῖ κα-
τὰ τοῦ Μιλάνου παρὰ τοῖς κυβερνητικοῖς
κύκλοις τῆς Σερβίας. Ἐν ὑπογραφῇ σιγ-
θονδίῳ συγκροτηθέντι ἐρεκα ἱταμῆς τοῦ
πρώην βουιδέως ἀγορεύσεως λέγεται Δη-
φθείσα ἀπόφασις, ἵνα ἐφαρμοσθῇ μέτρα
ἐσχάτης αὐστηρότητος κατὰ τοῦ Μιλάνου,
ἐὰν ἐξακολογηθῇ τὰς πολιτικὰς αὐτοῦ δι-
αδηλώσεις. Οὕτω ἐν ᾧ, τὸ κατὰ τῆς Αὐ-
στρίας ὄρος τῶν σερβικῶν φύλλων ἐμετρι-
άσθη, αἱ διαστάσεις ἐπιτείνονται ἐν τοῖς
κομματικοῖς πράγμασι τῆς Σερβίας.

—Ὁ Πανίτσας τῇ τελευταίᾳ στιγμῇ ὡμο-
λόγησεν ὅτι ὁ τίτλος ιδιοκτησίας τῆς ἐ-
παύσεως αὐτοῦ ἦν ψευδὴς καὶ παρεκάλε-
σε νὰ ἀκρωθῇ. συνέστησε τὸν νεώτατον
αὐτοῦ παῖδα τῷ ἀναδόχῳ αὐτοῦ, ἦτοι τῷ
πρίγκηπι Βαττίμβερν, τῇ γυναικὶ αὐτοῦ ἐ-
πέτρεψε νὰ νυμφεῖθῃ ἐκ νέου, ἐδήλωσε δὲ
ὅτι δὲν ἠέλιζε τὴν θανάτωσιν. Κατὰ τὰς
τελευταίας στιγμὰς ἐγράψε πολλὰς ἐπιστο-
λάς καὶ εὐχερὲς συνέτετεξεν πρὸς τινα τῶν
μελῶν τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ.

Σεράγιεβο, 15/27.—Μεθ' ὅλας τὰς δια-
φεύσεις οὐχ ἥτιον πιστεύεται ἐνταῦθα ὅτι
ὁ κόμης Χάρτενσόν, πρῶν ἡγεμῶν τῆς Βου-
λγαρίας, Ἀλέξ. Βαττίμβερν διορισθῆσται
γεν. διοικητῆς Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης.

—Ἐνφ δεινὴ λεψυδρία μαστίζει τὴν Θεσ-
σαλονίκην, ὥς θεῖον δώρημα ὑπόγειος δε-
ξιμένη χωρητικότητος 1,000 κυβικῶν μέ-
τρων ὕδατος ἀνεκαλύφθη ἐν αὐτῇ, ἐν τινὶ
κρήνῃ παρὰ τῷ τεμένει τοῦ Γακούλ πασᾶ
καμμένῳ. Τὸ ὕδωρ δὲ τοῦτο θὰ ἐξήρκει βε-
βαίως εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς πόλεως, ἀλλ' ὁ
ιδιοκτήτης δυστροπῶν ἀρεῖται τὴν ὑπαρ-
ξιν τῆς δεξαμενῆς.

«ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ»

Περιεχόμενα τοῦ 52 ἀριθμοῦ.

Ἡ μία ὁδὸς ἡ ἄγρυπα εἰς τὴν ἡθικοποίησιν τῶν λαῶν.—
Ζήκου Ρώση μελέτη περὶ νεοπλατωνικοῦ πανθεϊσμοῦ καὶ
χριστιανικοῦ θεϊσμοῦ.—Τὸ θεμέλιον τῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ Ἱ-
ερθεῶς Μητροπολίτου.—Περὶ ὀρθοκεντρικῆς διπλώσεως τῆς
τῶν παιδῶν καρδίας, ὡς τοῦ κυριωτάτου μέσου πρὸς θεορ-
πεῖν τῆς παρ' ἡμῖν παρατηρουμένης ἡθικῆς καχεξίας ὑπὸ
Ἀριστ. Κ. Σπαθάρη.—Πίστις καὶ ἀπιστία, ὑπὸ Δ. Μαρίνου.
—Ὀρθοκεντρικὴ διαμόρφωσις τῆς νέας γενεᾶς, Δράσις ἐπὶ
τῷ σκοπῷ τούτῳ, ὑπὸ Εὐθ. Καρακάλου.—Ἀντίον ἀποπλα-
νῆθαι καὶ ἐπιστρέφειν εἰς τὴν πατρίδα, ὁμολογία Γε-
ωργ. Σ. Μακρή.—Αναλυτικὸν πρόγραμμα τῶν μαθημάτων

τοῦ πλήρους Δημοτικοῦ σχολείου τῶν ἀρρένων κατὰ τὰ ἐκ-
παιδευτικὰ νομοσχέδια.—Οἱ κ.κ. Τυπάλδος, Καραπάνος,
Παπαμυχαλόπουλος καὶ Τζάνες διαφερόμενοι περὶ τοῦ ἀρ-
χικοῦ τῆς Ἐκκλησίας.—Ὀρθοκεντρικὴ κίνησις.—Δωρεῖς εἰς
τὸ ταμεῖον τοῦ «Ἀποστόλου Παύλου».

«ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ»

Περιεχόμενα τοῦ 24 ἀριθμοῦ.

Γεωλογικὴ ἐξέτασις τοῦ ἀρχαίου τύμβου τοῦ Μαραθῶνος
καὶ χημικὴ ἀνάλυσις τῶν ὁσίων τῶν Μαραθωνομάχων ὑπὸ
Κ. Μητροπολίτου.—Τὸ θεῖον ὄραμα ὑπὸ Ἀλεξ. Βάλλη μετ'
εἰκόνος.—Περὶ τοῦ περηννοπορίου τῶν ἀμπέλων ὑπὸ Ν. Γερ-
μανοῦ.—Τὰ ἀρώματα περὶ τοῖς Ἑλλησιν ὑπὸ Ἀλεξ. Βάλ-
λη.—Τίς ἡ ἐπὶ τῆς Γῆς ἡλικία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων
ὑπὸ Γ. Χατζηκυριακοῦ.

«Η ΦΥΣΙΣ»

Ἑβδομαδιαῖον εἰκονογραφημένον περιοδικόν, ἐκ-
διδόμενον ἐν Ἀθήναις. Τιμὴ ἐτησίαις συνδρομῆς
πρ. γρ. 10.

Ἡ Φύσις διαπραγματεύεται περὶ ὧν ἐν γένει τῶν ζη-
τημάτων τῶν ἀρρένων εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἀνθρώπου,
καὶ ἐμπεριέχει πάντοτε ὕλην χρήσιμον εἰς τὸν καθ' ἡμᾶς κοι-
νωνικὸν βίον, ἀποκαθιστάμενη βιβλίου ταιμῶν γνώσεως
καὶ πνευματικῆς ὕλης.

Πάν ὅτι παράγουσιν ἡ σύγχρονα βιομηχανία, ποίησις,
φιλοσοφία, αἱ τέχναι καὶ ἐπιστήμαι, ὡς καὶ αἱ νεώτεραι ἐ-
φευρέσεις καὶ ἀνακαλύψεις, δημοσιεύονται μετ' ἐπιμελείας
καὶ συνοδεύονται διὰ καλλιτεχνικῶν εἰκόνων ἐν τῇ «Φύσει».

Συνιστῶμεν τὸ ἀξιόλογον τούτο εἰς τὸ εἶδος τοῦ περιο-
δικού.

Κανονισμὸς τοῦ ἰδρυθησομένου ὑπὸ τοῦ
κ. Δ. Κόντου Λυκείου «Εὐαγόρας».

(συνέχεια).

Ἀρθρον 43. Ἡ γυμναστικὴ διδάσκεται καθ' ἐκάστην κα-
τὰ τὰς ἐν τῷ ὁρίῳ προγράμματι ὥρας.

Ἀρ. 44. Οἱ μαθηταὶ πάντες, πλὴν τῶν ἐτεροδόξων, τη-
ροῦσι τὰ ὀρθοκεντρικὰ αὐτῶν καθήκοντα κατὰ τὰς διατάξεις
τῆς ἐτεροδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας καθοδηγούμενοι ὑπὸ τοῦ δι-
ευθυντοῦ.

Ἀρ. 45. Κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν ἡ ἐπίσημον ἐορτὴν πο-
ρεύονται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν συνοδεύόμενοι ὑπὸ τοῦ διευθυν-
τοῦ ἢ ὑποδιευθυντοῦ ἢ τινος τῶν ἐπιμελητῶν.

Ἀρ. 46. Κατὰ πᾶσαν Πέμπτην γίνεται ἀνάγνωσις καὶ
ἐρμηνεία τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τῆς προσεχούσης Κυριακῆς.

Ἀρ. 47. Οἱ μαθηταὶ μεταλαμβάνουσι τῶν ἀχράντων μυσ-
τηρίων δις τοῦ ἔτους, τὰ Χριστούγεννα καὶ τὸ Ἅγιον Πά-
σχα, ἀποπαρασκευάζοντες προσηκόντως.

Ἀρ. 48. Οἱ ἐτεροδόξοι τῶν μαθητῶν ἐπιμελεῖται τῶν δι-
ευθυντοῦ τελοῦσι τὰ ὀρθοκεντρικὰ αὐτῶν καθήκοντα τακτικῶς
κατὰ τὸ ἴδιον δόγμα πρὸς τοῦτο δὲ δεῖται ὁ διευθυντὴς νὰ
συνεννοηθῇ προηγουμένως μετὰ τῶν γονέων ἢ κηδεμόνων
τῶν μαθητῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Περὶ δημοσιῶν ἐξετάσεων, παραινέσεων καὶ
ποινῶν καὶ περὶ τῶν ἐορτῶν καὶ
διακοπῶν.

Ἀρ. 49. Πλὴν τῶν καθ' ἐκάστην προφορικῶν ἐξετάσεων
τῶν μαθητῶν ἐν τοῖς διδασκόμενοις μαθήμασιν, γίνονται ἐ-
ξετάσεις γραπτὰς καὶ προφορικὰς δις τοῦ ἔτους, αἱ χειμερι-
ναὶ κατὰ τὰ τέλη Ἰανουαρίου καὶ αἱ θεριναὶ κατὰ τὰ μέση
Ἰουνίου.

Ἀρ. 50. Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐξετάσεων ὁ διευθυντὴς
μετὰ τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων ἀπονέμει τοῖς μα-
θηταῖς τῆς προόδου, λαμβανόμενον ὑπ' ὄψιν τῶν καθημερι-
νῶν ἐξετάσεων τῇ δ' ἐπομένῃ Κυριακῇ ὁ διευθυντὴς ἀνα-
γινώσκει δημοσίᾳ τοὺς βαθμοὺς ἐκάστου τῶν μαθητῶν καὶ
ἀποδίδει τοῖς ἀποροῦσιν τὰ ἀπολυτήρια ὑπογεγραμμένα ὑπὸ
τοῦ διευθυντοῦ καὶ οσημασμένα τῇ σφραγίδι τοῦ καταστήματος.

Ἀρ. 51. Βαθμοὶ προόδου εἶναι οἱ ἑξῆς: Ἀριστα (6)
λίαν καλῶς (5), καλῶς (4), σχεδὸν καλῶς (3), μετρίως
(2), καὶ κακῶς (0).

Ἀρ. 52. Τοῖς ἀπειθοῦσι τῶν μαθητῶν ἢ ἀμελοῦσι τῶν
καθηκόντων αὐτῶν ἀποτείνονται πρῶτον εὐγενεῖς καὶ ἀξιο-
πρεπεῖς παραινέσεις, εἴτα δ' ἂν μὴ ἐπέλθῃ ἡ ἀπαιτούμε-
νη βελτίωσις ἐπιβάλλονται ποιναὶ, ἀμφότεραι δὲ σκοποῦσι
τὴν διὰ τῆς φιλοτιμίας πρόληψιν τοῦ ἀμαρτήματος.

Ἀρ. 53. Οἱ πρῶτον ἤδη πληγνυμένους παραινούνται
κατ' ἴδαν ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ, ἐν ὑποτροπῇ δ' ἐπιτιμῶνται
ἐνώπιον ὅλης τῆς τάξεως. Οἱ δὲ ἐμμένοντες εἰς παραπτώ-
μα, δι' ὃ παρηνέθησαν ἢ ἐπατιμώθησαν, ὑποβάλλονται εἰς
τὰς ὑπὸ τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τοῦ Λυκείου ἀριζόμενας
ποινάς. Ἐὰν δὲ φαίνονται ἀδιόρθωτοι ἀποβάλλονται τοῦ Λυ-
κείου.

Ἀρ. 54. Τὸ Λύκειον ἐορτάζει πλὴν τῶν Κυριακῶν,
τὴν ἡ. καὶ ιβ'. Σεπτεμβρίου,
τὴν κς'. Οκτωβρίου,
τὴν ἡ. καὶ κς'. Νοεμβρίου,
τὴν ες', κς', καὶ κς'. Δεκεμβρίου,
τὴν δ. ες' καὶ ες'. Ἰανουαρίου,
τὴν β'. καὶ ι. Φεβρουαρίου,
τὴν κς'. Μαρτίου,
τὴν κς'. Ἀπριλίου,
τὴν κς'. Μαΐου.

Ἐτι δὲ τὸ Σάββατον τῆς Ἀπόκριου, τὸ Σάββατον τῆς
Τυροφάγου καὶ τῆς Δευτερα τῆς α. ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν.
Ἐτι δὲ ἀπὸ τῆς μεσημέριος τῆς Μεγάλης Τετάρτης
μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ, τὴν Πέμπτην τῆς Ἀνα-
λήψεως καὶ τὴν Δευτέραν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἀρ. 55. Ὁ ἐγγράφων γονεὺς ἢ κηδεμὼν μαθητὴν ἐν
τῷ μητρώῳ τοῦ Λυκείου ἢ αὐτὸς ὁ ἴδιος αὐτοπροσώπως,
κάτοικος ἐνταῦθα ὢν, ἢ δι' ἀντιπροσώπου πληρεξουσίου κα-
τοίκου ἐπίσης ἐνταῦθα φερεγγίου, δεῖται νὰ γινώσκῃ τὰς
τε ὑποχρεώσεις καὶ τοὺς ὅρους τοῦ κανονισμοῦ τούτου, τὴν
ἐκπλήρωσιν τῶν ὁποίων ἀναδέχεται νὰ ἐκτελέσῃ διὰ τῆς
ἐν τέλει τοῦδε υπογραφῆς του:

Ἐν γινώσκῃ τῶν ὁρῶν τοῦ κανονισμοῦ τού-
του καὶ συμφώνως πρὸς αὐτοὺς εἰσάγω ὡς

μαθητὴν τὸν

Τοῦ κανονισμοῦ δὲ τούτου ὑπεγράφησαν
δύο ὁμοία ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν συμβαλλο-
μένων, ὧν ἑκάτερος ἔλαβεν ἀνὰ ἑν.

Ἐν

τῇ

189

Ο ΕΙΣΑΓΩΓ.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΤΑΞΙΣ ΕΝ Τῷ ΛΥΚΕΙῳ.

Α'. Ἑργασίαι ἡμέραι.

- Ὡρα 5—5 1/2 π. μ. Ἑγερσις καὶ ἐτοιμασία διὰ τὸ σπου-
δαστήριον.
» 5, 1/2—7, 1/2 π. μ. Προσευχὴ καὶ μελέτη.
» 7, 1/2—8 π. μ. Πρόγευμα καὶ ἐτοιμασία διὰ τὰς
παραδόσεις.
» 8, 11—55 π. μ. Μαθήματα.
» 12—1 π. μ. Γεῦμα καὶ διάχυσις ἐν ταῖς αὐλαῖς.
» 1—1, 50 π. μ. Μελέτη.
» 1, 50—2 π. μ. Ἑτοιμασία διὰ τὰς παραδόσεις.
» 2, 5—4 π. μ. Μαθήματα.
» 4—4 20 μ. μ. Πρόδειπνον καὶ ἐτοιμασία διὰ περίπατον.
» 4, 20—5, 20 π. μ. Περίπατος.
» 5, 20—5, 1/2 π. μ. Ἑτοιμασία διὰ τὸ σπουδαστήριον.
» 5, 1/2—7, 1/2 π. μ. Μελέτη.
» 7, 1/2—9 π. μ. Δείπνον καὶ ἀσκήσεις εἰς τὸ ὁμι-
λεῖν τὴν γαλλικὴν καὶ ἀγγλικὴν ἐναλλάξ.
» 9 π. μ. Προσευχὴ.
» 9—5 π. μ. Κατάκλισις καὶ ὕπνος.

Β'. Ἑορτάσιμοι ἡμέραι.

- » 6, 1/2—7, 1/2 Ἑγερσις καὶ ἐτοιμασία διὰ τὸν ναόν.
» 7, 1/2—9 π. μ. Ἐκκλησία.
» 9—10 π. μ. Πρόγευμα καὶ διάχυσις ἐν ταῖς αὐλαῖς.
» 10—12 π. μ. Παρασκευὴ ἐπιστολῶν τῆς Κυρια-
κῆς. Μελέτῃ τῆς ἄλλης ἐορτᾶς.
» 12—2 π. μ. Γεῦμα καὶ διάχυσις ἐν ταῖς αὐλαῖς.
» 2—4 π. μ. Μελέτη.
» 4—4 20 μ. μ. Πρόδειπνον καὶ ἐτοιμασία διὰ πε-
ρίπατον.
» 4 20—6 π. μ. περίπατος.
» 6—6 10 π. μ. Ἑτοιμασία διὰ τὸ σπουδαστήριον.
» 6 10—7, 1/2 π. μ. Μελέτη.
» 7, 1/2—9 π. μ. Δείπνον καὶ ἀσκήσεις εἰς τὸ γαλ-
λιστὶ καὶ ἀγγλιστὶ διαλέγεσθαι.
» 9 π. μ. Προσευχὴ.
» 9—5 π. μ. Κατάκλισις καὶ ὕπνος.

Αἱ ὥραι τῆς μελέτης καὶ τοῦ περιπάτου μεταβάλλον-
ται ἀναλόγως τῶν ὡρῶν τοῦ ἔτους.

ΤΕΛΟΣ.

Οἱ θρήνοι τῆς μητρὸς ἐπὶ τῷ ἁώρῳ θα- νάτῳ τῆς μονογενοῦς θυγατρὸς αὐτῆς ΣΑΠΦΟΥΣ.

Ἀχ! ἔσβεσεν, ὡς σβέννυται ἡ θρυαλλὶς εἰς σκότος.
Πλὴν εἰς τὰ στήθη μου δονεὶ θανάτου τῆς ὁ κρότος!
Ἐξέπνευσεν ὡς τι πτηνὸν, ὡς ἄγγελος ὥρα! ἦ
Πλὴν αἰώνως θά ἦτοί ἡ θλίψις τῆς ἀκμαῖα!
Ἐν τῇ αὐγῇ τοῦ βίου τῆς τὸν ἥλιον πρὶν ἔλθῃ.
Κατεσκληκυῖα ἔπεσεν ἡ νεαρά τῆς ἡβῆς!
Ἐν ἑαρί εἰς τὸ ψυχρὸν κατεπλανώθη χῶμα
Καὶ ἐκλείπειν ἡ ἀηδὼν τὸ εὐλαλὸν τῆς σφύρας!

Ἀχ! ἔκλινεν, ὡς κλίνουσιν εἰς τὸν βορρᾶν τὰ ἔλα!
Καὶ ἐκλονίσθη μετ' αὐτῆς ἡ μαύρη μου καρδιά!
Ὡ! πῶς τὸ ἀλαδίστρινον, νεκρὸν! πῶς εἶδα σῶμα;
Ὡ! καὶ πῶς εἶδον τὴν ζωὴν τὴν θάλλουσαν εἰς πῶμα;
Καὶ πῶς νὰ κλαύσω;—Υψίστε! ὦ χάρις! ἡ σκιά τῆς,
Ὡ! ὁπισθὲν μου ὡς δορκας κινεῖ τὰ βήματά τῆς!

Μωρὰ! πῶς ζῶ μετ' ὄνειρον, καὶ πῶς τὸ πᾶν συμπτέρω
Καὶ τὸ συνθῶ εἰς σκοτεινὰ ἔως σὲ ἀπαντήσω!
Νὰ ζῶ μισῶ, ἢ τάλινα! δὲν θέλω ν' ἀποθάνω!
—Τὴν μνήμην μετὰ θάνατον φοβοῦμαι μήπως χάσω.
Καὶ σὲ πῶς χάσω μετ' αὐτῆς ἡ ἀκαρδὸς φοβοῦμαι!
Μέσω θανάτου καὶ ζωῆς ἀπαύστως κυλινδῶμαι.
Ἐν τὸ ἀπειρον εἰς ἐν ἡ χεῖρ μου συγκεντρώω,
Καὶ ἂν τὸ σκήπτρον ἦτοί μου τοῦ σὺμπαντος μοι δώσῃ!
Τὰ πάντα φροῦδα θεωρῶ καὶ χλεύην τῶν γηϊνῶν...
—Ἐρημος, ἀπαις, ἀκληρος ἀνευ αὐτῆς θά μείνω!
Ὅταν τὸ φίλτρον τῆς μητρὸς ἀνέπαλλεν ἐντός μου,
Ἐφύσθη τὸσον ὑψηλὰ, ὅπου καὶ ὁ Θεὸς μου.

Ὅταν τὸ φίλτρον τῆς Σαπφῆς ἐντός μου ἐκινεῖτο,
Ὁ οἶκός μου βασιλείον, παρὰδεῖος μοι ἦτο!
Τώρα; Καταραστὴτέ μου τὴν ἀταγκὴν τὴν πλάνον
Κλαύσατέ με! ἀπέθανον χωρὶς νὰ ἀποθάνω!
Μοὶ ἔσβεσεν τὸ ἄστρον μου αὐγῆς καὶ τῆς πρωΐας
Καὶ ἔδυσεν κατόπιν τοῦ πᾶτος πόθος τῆς καρδίας.
Εἰς τοῦ ἀπείρου τὰς πνοάς ὁ στεναγμός μου τρέχει
Καὶ καυστήρον τὸ δάκρυ μου νυχθήμερον με βρέχει!
Τί κατορθῶ;—Τί κατορθοῖ ὁ ναύτης ὁ ἐκπνέων
Ὅτ' ἐπὶ ξύλου ἀπειλῆς πρὸς κύματα παλαιοῦ;
Σπῆραν δὲν βλέπω, οὐτ' ἀκτὴν! καὶ καθ' ἡμέραν θνήσκω
Ὅταν τὴν κλίνην σ' ἐρημὸν ἐγείρομαι κ' εὐρίσκω!
Ἐθόλωσαν οἱ οὐρανοὶ, τὸ πᾶν ἐντὸς τοῦ κόσμου,
Καὶ μετ' αὐτῶν ἀπέσβεσεν τὰ δάκρυα τῆς φῶς μου!
Ἐκφρων καὶ ἀκουσίως μου μ' ἀνοίγει ἡ ἀγκάλῃ
Καὶ τρέχω, ὅπου ἡ φωνή, ἡ εὐλογία μ' ἐκλείει!
Ὅταν τὸ θάλλον ἔρνος σου ἔδωκεν νὰ λυγίσῃς,
Ἐπιχαρίτως καὶ σεμνῶς τὰ ἔργα σου ν' ἀρχίσῃς,
Ὅταν τὴν κόμην τὴν χρυσήν, (ἦν σ' ἐκοῦσαν!) νὰ κλίνῃς
Εἰς τὰ καλά μαθήματα κ' ἔργα νὰ ἐμβαδύνῃς,
Ὡ! καὶ τί νόημα, ἔλεγον, ὥραϊς θὰ μοὶ γίνῃ!
—Πλὴν φεῦ! ἔγειναν κόνις νῦν τὰ ἄνθη καὶ οἱ κρῖνοι!

Εἰς τὰς λαμπάδας, κόρη μου, ποῦ ἔταξα νὰ ζήσῃς
Ἀρμύζω ὅσα ἔρημα φεῦ! ἔχεις μοὶ ἀφήσῃ.
Καὶ μετ' αὐτὴν μετρώ τὸ ζῆν καὶ τὸ ἀνάστημά σου,
Ὡς νὰ θελήσῃ ὁ Πλάστης μου ν' ἀναπαυθῇ σιμά σου.
Πανεύσπλαγχε! τὴν πίκραν μου μὴ δώσῃς εἰς κανένα!
Εὐλόγησον πάσης μητρὸς τὰ ζωογόνα στέρνα.
Καὶ ἂν τὰ στέρνα μου ξηρὰ ὁ ἀποστάτης χρόνος
Ἐκλήρωσε τὸ νὰ κτυπᾷ ὁ θάνατος, ὁ πόνος,
Στέλλε μοι καὶ τὸς ὕπνους μου τὰ τρία τὰ παιδιὰ μου...
Συγγώρει μοι, τὴν θλίψιν μου, τὰ μαύρα δάκρυά μου!

Λεμησῶ τῇ 20ῇ Μαΐου.

1890.

ὑπὸ Π. Λοῦζιαδος.

Λύσις τοῦ 45ου αἰνίγματος Περὶ ἀνδρός.

Αὐτὴ ὁ κ. Χρ. Ἀποστολίδης (διδ. Ἀσγάτας).

—οι-ωο-ο—

ΑΙΝΙΓΜΑ 46ον

Τρεῖς μῆνας λέγουσιν ἐπὶ ζῶ. Ἄν τὸ μεσαῖον λείψῃ
ἀθάνατον θὰ με ἴδῃς,
ἐνῶ δὲν εἶδέ με οὐδεὶς.
—Ποῦ κατοικεῖς;—Καὶ εἰς τὴν γῆν κ' εἰς τοῦ οὐρανοῦ τὰ
[ὕψη.

Λογογράφος 9ος.

Φρόνει σὺ (ς) ἄρ' χυτῶν ἀραὶ τὸν ἄπας δν.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρασία α. ποιότητος γρ.	225—230
δευτέρας ποιότη.	200—210
» ξυρισμένα » »	160—180
ρακὴ σούμα 19 βαθ. ἡ δκ. παρ.	70
ἀλευρα τῆς Ἀντολῆς ὁ σάκκος γρ.	115—120
σίτος τὸ κοιλὸν γρ.	18—21
κριθὴ » »	8—9
ὄροδος	14—14 1/2
χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας	88—90
τὸ χαλεπικὸν καντάρι.	

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ὁ κ. Βασίλειος Θεοφανίδης ἔλαβεν ἐσχάτως
ἐξ Ἀγγίλας καὶ θὰ λαμβάνῃ τακτικῶς δείγμα-
τα διαφόρων ὑφασμάτων διὰ πᾶσαν ἐποχὴν, ἢ δλδ.
κασμιρίων, τσογῶν, μουσαμάδων, δύναται δὲ κα-
τὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν πελατῶν, νὰ φέρῃ εἰς τὰς
τιμὰς τῶν ἰδίων ἐργασασίων ἔθεν τὰ λαμβά-
νῃ, ἐτοιμοὺς ἐνδυμασίας καὶ μὴ, εἰς μικράν ἢ
μεγάλαν ποσότητα. Ἐτι δὲ δύναται νὰ φέρῃ
διαφόρων εἰδῶν φλανέλλας, λινὰ, κολάρα, λαι-
μοδέτας, ὑποκάμισα, σινδόρια, ἑτοιμα καὶ μὴ, κατ'
ἐκλογὴν καὶ εἰς οἶον μέγεθος ἀπαιτεῖ ἕκαστος,
χειρόμακτρα, τραπέζομάνδουλα, καὶ ὅλα ἐν γένει
τὰ διὰ τὰς οἰκίας ἀναγκαῖα. Εἰς τοὺς βουλομέ-
νους δίδει ὁ ἴδιος πᾶσαν πληροφορίαν.

Ὁ κ. Στέφανος Κ. Μαϊμαρίδης ἰδρύτας ἐν Βα-
ρωσίσις καζάνιον ρακῆς μετὰ καλοῦ τεχνίτου
ἐκ Χίου, ἀγγέλλει ὅτι ἐξάγει λαμπρὰν μαρίξαν
ἐκ καθαρῆς σούμας τῶν σαφελῶν καὶ οὐχὶ
σπίρτων, ἐξαίρετου ποιότητος καὶ εἰς τιμὰς συγ-
καταβατικάς.

Ἀναλαμβάνει τὴν ἀποστολὴν καὶ εἰς ἄλλα μέ-
ρη τῆς νήσου.

Ὅσοι ἀγαποῦν νὰ πίνωσι καθαρὰν μαρίξαν,
ἐδγαλμένην ἀπὸ σταφυλὴν τῆς Κύπρου καὶ οὐ-
χὶ ἀπὸ σπύρτα Εὐρωπαϊκὰ, ἃς κατευθύνονται
εἰς τὸν καθηγητὴν ὄντως τῆς κατασκευῆς ἀδό-
λων καὶ καθαρῶν οἶνοπνευμάτων διαφόρων εἰ-
δῶν κ. Γ. Μιχαηλίδην, ὅςιν ἐβραβεύθη τότε
φορὰς διὰ τὴν πρὸς ταῦτα ἱκανότητα καὶ καθα-
ριότητα του. Αἱ τιμαὶ λίαν συγκαταβατικά.

Ἐν τῷ κατὰ τὴν ἀγορὰν τῶν Μαραθευτῶν
καταστήματι τοῦ κ. Κωνστ. Παπαδοπούλου εὐ-
ρίσκονται καὶ πωλοῦνται εἰς συγκαταβατικὰς
τιμὰς ἱερατικὰ φορέματα ἑτοιμα, ἐκ καλῆς χρυ-
σοῦφάντου σφας.

Ἐν τῷ ἐν Λάρνακι καπνοπωλείῳ «ἡ Λάρναξ»
διευθυνμένῳ ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Δ. Τρίγγα, πωλοῦν-
ται: καπνὸς λιανικῶς καὶ χονδρικῶς διαφόρων
ποιότητων, σιγαρόχαρτα ἀρίστης ποιότητος,
τουμπεκὶ ἐπίσης, ὡς καὶ ταμβάκος. Πρὸς δὲ
καὶ γάρτης γραφῆς, φάκελλοι διαφόρων μεγε-
θῶν γραμματόσημα, ὡς καὶ σπαρμακέττα καὶ
φώσφορα. Οἱ ἐπισκεπτόμενοί τοι κατὰ τὴν τοῦ-
το μένουσι καθ' ὅλα εὐχαριστήμενοι.

Ἐν τῇ ὁδῷ Ριγάρδου (ἐνταῦθα) πω-
λεῖται οἰκόπεδον ἔχον πλάτος ποδ. 78,
καὶ βάθος 60, ἥτοι ἐμβαδὸν 4,680 πό-
δας τετραγωνικοῦς, καὶ συνορευόμενον ὑπὸ
Χ. Ζαβροῦ, Ἀνδρέου Κτίστου καὶ Πολ. Κ.
Ἐλευθεριάδου. Οἱ βουλόμενοι ἀποταθῆτω-
σαν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην κ. Χριστόδ. Σαββίδην.

Πωλεῖται ἡ κατὰ τὴν ὁδὸν «Πλόνδελ», ἀν-
τικρὺ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Κ. Ἐλευθεριάδου οἰκία
τοῦ κ. Χριστοδούλου Μυλοκόπου, ἐπὶ γηπέδου
150 ποδῶν μήκους, 45 πλάτους, ἔχουσα σύν-
ορα δύο ὁδοὺς, ἀπ' ἐτέρου γῆν ὁρμῶν Κεσό-
γλου καὶ ὁπισθεν κήπον τοῦ Μοναστηρίου Χρυ-
σοροιατίσσης καὶ συνισαμένη ἐκ τεσσάρων κα-
λῶν δωματίων, καὶ αὐλῆς μετὰ 30 περίπου
δένδρων διαφόρων. Ὁ βουλόμενος ἀποταθῆτω
εἰς τὸν ἰδιοκτήτην κ. Χ. Μυλοκόπον.